

Brief-4. Ngabang, 25 november 2007

Reformata Eklesia West Reformanda!

Met enige bevreemding kijk ik naar deze vreemde slogan, die als thema boven het podium hangt voor het *Festival Vokal Group Solo Puisi dan CCA*. Het komt mij enigszins bekend voor, maar wat doet dat *West* in die slogan? Ik kan er best iets bij fantaseren: *'de gereformeerde kerk van het Westen moet gereformeerd worden'* of zoiets. Maar hoewel daar enige wijsheid in kan schuilen zal dat toch vast niet de bedoeling zijn. Een vraag aan bapak Martinus, het hoofd van de school, die naast me zit, bevestigt mijn bange vermoeden: ze hebben afgelopen donderdag wel goed geluisterd, maar toch ook niet weer zó goed. Het had natuurlijk moeten zijn: *Eklesia Reformata Semper Reformanda*: de gereformeerde kerk moet zich steeds opnieuw reformeren. Een prachtig motto voor de viering van de *Dag van de Reformatie*, vonden ze kennelijk. "Klopt het dan zo niet?", vraagt pak Martinus nog, want hij voelt nattigheid. "Nee, niet helemaal", zeg ik, maar ik laat het maar zo. Anders is het wel wat erg sneu voor al die groepen die deze woorden uit hun hoofd hebben geleerd om vanavond vol verve uit te roepen: *Reformata! - Eklesia! - West!! - Reformanda!* Laten we maar aannemen dat ze de betekenis wel goed hebben begrepen. Misschien goed om het de komende week toch nog eens zijdelings te noemen.

Ik zit hier op de dependance van SETIA in Ngabang op Kalimantan. Zo'n 2,5 uur rijden van Sentagi. Afgelopen woensdag ben ik hier gekomen, en het is de bedoeling dat ik hier tot volgende week zaterdag blijf. Ze hebben het hele schoolprogramma stilgelegd, en een groots seminar georganiseerd, vol afwachting van wat ik ze nu allemaal kom leren. Dat was nou niet exact mijn bedoeling, maar je komt er niet meer onderuit als het spandoek al in de aula hangt: *Mempertajam asas-asas Reformasi dan Dogmatika Kristen*: Aanscherpen van de grondslagen van de Reformatie en de Christelijke Dogmatiek. Ja, voor minder gaan we niet! Donderdag was de start. Toen heb ik dat thema toch eerst maar wat gerelativeerd: de grondslag van de Reformatie is de Schrift, en die laat zich niet aanscherpen, die is van zichzelf al scherp! Waar het om gaat is ons opnieuw en beter bewust te maken van die grondslag. Donderdag dus meteen begonnen, en nu komende week dinsdag t/m vrijdag van 07:30-12:00 en van 14:00-16:00, waarbij ik 5 van de 8 sessies voor mijn rekening mag nemen. Zo'n 100 leergierige studenten zitten keurig in rijen op de grond te luisteren. Maar aan het eind van zo'n dag zitten heb je het denk ik wel gehad! Er waren tenminste afgelopen donderdag om half 4 opvallend weinig vragen...

Buiten dat Seminar om zijn er ook nog de nodige activiteiten. Gisteren (vrijdag) en komende maandag gaat het normale lesprogramma wel gewoon door, en geef ik les aan een paar klassen. En gisteravond dus dat *Festival*. Wat ik al had gevreesd gebeurde: ik werd in de jury gezet, om al die zanggroepen en solisten te beoordelen op presentatie, gebruik van de stem, zangtechniek, en de interpretatie van het lied. Voelde me alsof ik in een soort Idols-programma

verzeild was geraakt. Gelukkig is het niet zo'n erg grote school, dus het was nog af te zien. En wat me opviel was dat één van de liederen een onberijmde versie van psalm 23 was, en dat is best opvallend, want ze zingen hier eigenlijk alleen maar evangelische liederen.

Eerder deze week heb ik seminars van één dag gegeven voor predikanten en evangelisten in de classis Piju (dat ligt zo'n beetje tegen de grens met Maleisië aan), en voor een vergelijkbaar publiek uit de kring van de SETIA-kerken in Puaje (zo'n 20 km buiten Singkawang). Bij die laatste groep zat een ook studente die afkomstig was uit onze zusterkerken op Sumba! Ze studeert op SETIA-Jakarta en doet hier nu haar praktijkjaar. Dan blijkt ook Indonesië toch maar weer klein te zijn. Ook liep er nog een oude man rond, die indertijd nog door wijlen ds. Barnabas Radja van Sumba was gedoopt, toen die hier met wijlen ds. Van Kalkeren vanuit Sumba poolshoogte kwam nemen...

Dit weekend ben ik samen met bapak Markus, de directeur van Setia, naar Kaswil geweest, een gemeente van de SETIA-kerken, een uur met een motorboot stroomopwaarts over de Landak-rivier, en dan nog 1,5 uur lopen. Daar heb ik vanmorgen gepreekt. Net als vorige week over Ex. 34:6-7, maar toch wat aangepast op de situatie van deze gemeente. De avond ervoor bleek uit een gesprek met de ouderlingen, dat het een beetje ingezakt is hier, ook omdat de evangelist nogal vaak weg is en het er een beetje bij laat zitten. Heb aan de hand van de tekst laten zien hoe God trouw bleef aan zijn belofte aan Abraham, en ondanks de geschiedenis van

het gouden kalf toch verder ging met het volk Israel. Dat is het feest van Gods verkiezende liefde! Zo is God: een God van liefde en trouw en schier eindeloos geduld. Ook al is daar zeker ook die keerzijde van het verbond: zijn straf over blijvende ongehoorzaamheid. Laten we dus niet het voorbeeld van Israel in de woestijn volgen, maar trouw zijn, en vanuit zijn liefde zelf ook elkaar liefhebben, en ook anderen van Zijn liefde te vertellen. Want Hij is een God die niet graag straft, maar die veel liever ziet dat zondaren zich bekeren (Ez. 33:11).

Een goede zondag gewenst, en DV tot de volgende keer.
A Dieu, Jaap

